

SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 20.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Vasa 6 19.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 15 December 1900.

Expedition: Kungstensgatan 56.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonpris 20 öre pr petitråd.

20:e Årg.

Ludwig van Beethoven

(född d. 16 dec. 1770).

En ny minnesvård. — Den nionde symfonien

Den gamla svafvelstaden Baden nära Wien är på samma gång en omtyckt sommarort och berömd kurort. I den skuggrika parken herskar ett rörligt lif under kurkapellets toner. Gör man en tur genom de väl hållna stadsgatorna, upptäcker man snart minnesrika hus. I ett af dem, vid Bergstrasse, har Mozart komponerat sitt »Ave verum» och en värdig minnestafla med mästarens reliefbild är uppsatt å det samma 1885. Beethoven-gatan är benämnd efter en annan af stormännen i tonkonstens rike, dock låg Beethovens bostad vid Rathausstrasse; huset bär nu numret 10. En tafra erinrar om den store konstnärens vistelse här under somrarna 1821, 1822 och 1823 och omtalar att han här gjorde utkastet till den 9:de symfonien. Beethoven valde det behagliga Baden till sitt sommarnöje, om han icke tog sig kvarter i den mycket närmare belägna Heiligenstadt. Från Baden företog sig den rastlöse fotvandrararen och hänförde natursvärmaren med god fart sina ofta mycket vidsträckt promenader. En stor del af sina förnämsta verk har Beethoven, som bekant, skisserat och utarbetat i det fria. Undvikande människorna kastade han sig lidelsefullt till naturens bröst och flydde un-

dan till den herrliga Helenenthal. Der har för några månader sedan en vacker minnestafla anbringats i en klippa vid Beethovens älsklingsplats, der man har en präktig utsigt öfver berg och skog, åkrar och ängar. Af detta minnesmärke lemna vi här en afbildning, då nu förestår firandet af den store mästarens födelsedag, i år så mycket märkligare, som nu 130 år förflutit sedan denna inträffade.

Den ifrågavarande minnestafeln utgöres af en metallplatta med Beethovens lyckade bild. Ur en rund fördjupning framblickar mästarens karakteristiska anlete, trotsigt och vilje-

kraftigt, och derunder läses: »Vid denna klippa uppehöll sig den odödliga tonmästaren under åren 1824—25». Bilden är modellerad af bildhuggaren Joseph Kassin och framställer Beethoven vid ungefär 50 års ålder i hvardagsdrägt. Monumentet blef högtidligen aftäckt under festtal och musik.

Till Beethovens 9:de symfoni — med hvars utförande i dessa dagar hans födelsedag firas å Kgl. teatern — utarbetades skisserna åren 1822—23 samtidigt med utkast till den stora messan. Under tiden skref Beet-

hoven »för brödet» mindre saker, sånger och sonater (109—111) etc. På hösten 1823 voro de tre första satserna af symfonien färdiga, och mästaren vände åter till Wien att utarbetsa sista satsen med den bekanta kören till ord af Schillers hymn »An die Freude». Melodier till denna träffar man på i Beethovens skissböcker för flere år tillbaka. Tvifvelaktigt är dock om han från början tänkt sluta symfonien med en körhymn. Då han beslutat sig därför, gälde det att få rätta orden för ett recitativ, som kunde bilda övergången från det instrumentala till det vokala. »Det är i dag en festens dag, låt oss firad den med sång och dans» fick vika för »Låt oss sjunga den odödliga Schillers dikt» och denna sats för: »I, vänner, ej mer dessa toner!» Påståendet att Beethoven skulle ha med denna symfonisprängt symfoniens form, visande dess bristande uttrycksför-

Ludwig van Beethoven.

måga utan tillhjälp af människoröster, är hvarken bevisligt eller sannolikt. Beethoven har använt den i »Körfantasi» och hade allvarsamt tänkt på att sluta »Pastoral-symfonien» med en »tacksägelsesång», men denna tanke öfvergaf han, som man vet, och i planen för den tillämnade tionde symfonien finns ej ett spår till vokalsats. Idén för nionde symfonien öfverensstämmer med de begrepp som fyllde människor vid århundradets början: humanitetsidéen, människokärleken. Beethoven har velat genom tonkonsten framställa människokärleken såsom grundval för människolyckan.

Symfoniens första sats (D-moll) börjande med mullrande kvintar i basen, öfver hvilka brutna sådana i diskant och bas flyga fram som blixar — målar, efter Wagners program för symfonien, en storslagen kamp mellan den efter glädjen törstande själen och den fiendtliga makt, som ställer sig mellan oss och jordlifvets lycka. Såsom motto öfver denna sats ställer Wagner Göthes ord »Entbehren sollst du; — Solls entbehren». Lida och försaka är menskers lott. I denna dystra stämning inträder då och då en öfvergående tanke på glädje och lycka (dur). Denna första sats har till beteckning: Allegro, ma non troppo, un poco maestoso, $\frac{2}{4}$ takt. På denna följer ett scherzo, molto vivace i $\frac{3}{4}$ takt med kraftig rytm, enligt somliga tolkande lifsglädjen i motsats mot första satsen, enligt andra, och kanske rättare med dess molltonart och rytm, uttryckande trots mot ödet. Häruti finner emellertid icke människan sitt mål. Hon vänder sig inåt att drömma om ett rike af skönhet, harmoni och fröjd. Denna stämning målar tredje satsens herrliga Adagio (B dur), hvilket ett par gånger afbrytes af ett Andante (D och F dur), visande liksom en mera vaken blick på lifsglädjen. Målet skulle vara vunnet här, om människan hade rätt att endast tänka på sin egen lycka och njuta af den. Men denna lycka måste fullständigas genom medlidande med den vanlottade menskligheten, genom människokärleken. Därpå syftar den märkliga mångskiftande fjärde satsen, slutande med den nämnda kören. Satsen börjar med ett kort Presto (Dmoll), hvarpå i korta takter framskyntar första satsens allegro, scherzot och adagiot; härefter följer Allegro assai (D dur) med slutkörens melodi, efterträdd af första prestot, hvars slut framställer likasom en vild smärta öfver instrumentens oförmåga att ge rätt uttryck åt det föregående sångtemat, åt de tankar som skola uttalas. Då träder, såsom Wagner uttrycker sig, en mensklig stämning med språkets säkra, klara uttryck upp mot instrumentens brus: i ett recitativ uppstämmer ett barytonsolo: »I vänner, ej mer dessa toner! Låtom oss upp-

stämna angenämare och fröjdefullare!» Nu inträder med ett Allegro assai kören, uppstämmande:

»Glädje, sköna himlaljusning,
Dotter af Elysium,
Vi biträda i berusning,
Himmelska, din helgedom o. s. v.

Orkestern börjar derpå ett »Allegro assai vivace, alla Marcia», hvori Wagner finner en skara unga hjältar uppträda under orden:

Gläd, som uppå himmelsfalten
Dina solar ila fram,
Löpen banan, lykosam,
Bröder, som till seger hjälten!

Med ett Andante maestoso» och »Adagio, non troppo ma devoto» tolkas orden:

»Er vårt famntag, myriader!
Denna kyss åt världarna» etc

Derpå följer Allegro energico, Allegro ma non troppo, omvexlande med korta adagion till orden

»Alla menskor blifva bröder
vid din vinges milda fläkt».

och det hela slutar med ett Prestissimo i D dur, afbrutet af ett kort Maestoso.

Prenumerationsanmälan.

Sin 21:sta årgång upplefver Svensk Musiktidning med nästa år och anbefaller sig i våra musikvänners åtanke. Behovet äfven i vårt land af en musiktidning, tillgodoseende den allmänna musikbildningen — ej endast fackmusici af lägre eller högre ordning — är oomtvistligt, och att den plan, efter hvilken Svensk Musiktidning är redigerad, tillgodoser detta behof — nämligen af en populär-instruktiv musiktidning för den musikaliska allmänheten — tyckts bevisas däraf, att ingen annan tidning för musik så länge existerat i vårt land eller ens i den skandinaviska norden. Några misslyckade företag i den vägen hos oss kunna vi förbigå. Svensk Musiktidning har ej gjort till sin uppgift att hos allmänheten söka tillfredsställa ett lågt begär efter pikanterier och rafflande kritiker; den har ställt sin uppgift högre, afseende att tillgodogöra så väl vår konsthistoria genom kontinuerliga uppgifter om operaverksamheten och konsertväsendet i hufvudstaden samt genom biografiska uppgifter, som ock att i det allmänna musikvetandets intresse meddela notiser om musikvärldens viktigare tilldragelser i in- och utlandet, särskildt i Norges, Danmarks och Finlands hufvudstäder, instruktiva upp-

satser, blandade med följetongsartiklar, musikpressens alster, musiklitteratur etc., hvarigenom både lärorikt och omväxlande innehåll erbjudes. Fina porträtt till biografierna illustrera hvarje nummer.

I det vi frambära vårt tack till dem, som hittills gynnat Svensk Musiktidning med prenumeration, hoppas vi på deras fortfarande intresse för densamma och att de äfven skola rekommendera den åt andra musikvänner.

Svensk Musiktidning utgifves 1901, såsom förut, två gånger i månaden (utom juli—augusti, »den döda såsongen») till ett pris af 5 kronor per år. Muskbilagan, ett Musikalbum af valda piano- och sångstycken, tillfaller endast helårs-prenumeranter. Mindre än hel årgång beräknas efter lösnnummer (25 öre).

På tidningen prenumereras här å Expeditionen, Kungstensgatan 56, 3 tr., samt i bok- och musikhandeln, å posten och tidningskontor. I landsorten prenumereras bäst å posten, då tidningen fortast kommer prenumeranterna till handa.

Vördsamt anhålles att prenumeration må ske så snart som möjligt; vid direkt prenumeration hos Svensk Musiktidnings Expedition, Stockholm (Kungstensgatan 56, 3 tr.), tillsändes tidningen prenumeranten kostnadsfritt genast den utkommit.

För att spara våra förra prenumeranter besvär vid prenumerationsförnyelse, sända vi dem, såsom förut, årgångens första nummer, med anhållan att de som icke vidare önska erhålla tidningen ville tillkännagifva detta åt budet eller å tidningsexpeditionen före andra numrets utsändande. Senast när budet kommer med andra numret torde det första återlämnas af dem, som ej förnya prenumerationen; af dem, som därmed fortsätta, torde då till budet prenumerationsafgiften mot kvitto erläggas. Dem, som behålla första numret utan att afsäga sig tidningen, anse vi oss alltså få fortfarande räkna som prenumeranter å densamma.

Presentkort å tidningen finnas att tillgå å Expeditionen, i musik- och bokhandeln etc.

Vördsammast
Redaktionen.

Mozart

af

Karl Flodin

(Ur den nyligen utkomna boken »Finska musiker och andra uppsatser i musik»)

Helt nyligen har det finska konstnärsparet Karl och Adée Flodin konserterat i den svenska hufvudstaden; samtidigt anlände hit den ofvannämnda nya boken af magister Karl Flodin, litteratören och musikern. Det torde därför särskildt just nu vara af intresse för våra läsare att genom en af uppstserna i hans bok lära känna honom som författare, och då Mozarts namn stod på sista symfonikonserterens program, välja vi såsom en profbit ur boken den här följande uppsatsen, om Mozart.

Aftonsvalkan föll, himlen rodnade, syrenerna andades sin uppfriskande ånga i trädgården bakom kaptens Kempenkölds gård på Kungsholmen. I bersån, där myggorna dansade ringdans vid solnedgången, hade samtalet afstannat. Den vackra värdinnan lät stramaljarbetet sjunka ned i famnen, kaptenen smackade frånvarande på pipan. Gästen, han, som dröjt hos dem hela veckan ut och i morgon skulle ta afsked, knäppte eftersinnande på lutan öfver sina knän. Han satt svalt i skjortärmarna; värdinnan själf hade med en öm, nästan moderlig enträgenhet förmått honom att kasta af den tunga bruna fracken med karamell- och körsbärsstrutarna till barnen hemma i staden. En fläkt lekte i kråset för bröstet och aftonstrålen smög sitt mattgyllene sken öfver de fina, redan tårda dragen, öfver den svängda, godhet och skalkaktighet mysande munnen, öfver de strålade och snilleflammande ögonen.

Han hade sjungit för dem visa efter visa, Carl Michael: om Ulla, om fiskartorpet, om kägelspelet den 16 augusti, om Damon och Tirsis och Camilla, och till sist hade han rangerat den rodnande värdinnan;

Jag har trott på gamla dagar
Bli det tåcka könets vän.
Dyrka deras helga lagar
Och min vördnad ge igen,
Deras namn i hjärtat rista, . . .
Men så täck värdinnan fly
Lär jag kanske blifva — fy —
Båd den första och den sista.

Det purpurröda vinet stod stilla i remmarna, Ett blad föll sakta ned från lindkronan öfver de tre människornas hufvuden. Långt i fjärran hördes åkdonen skramla på Stockholms gator, men endast som ett svagt, aflägsset, nästan melodiskt sorl, som

gladt öfverröstades af en ensam fågels pip-pip i närheten. Den entoniga, surrande myggsången dallrade i luften.

Carl Michaels knäpp på lutan blef starkare. Tonerna samlade sig småningom i grupper, togo form, fingo själ och rytm, strömmade snart ut i ett melodiskt förspel, rikare, nyare och vältaligare än de två lyssnande vännerna tillföre hade förnummit.

»En tysk sång!» yttrade skalden sakta. Och ställande lutan bekvämare, höjde han med inspirerad rörelse hufvudet, blickade ut öfver trädgårdens rabatter och slingrande gångar och spelade än en gång, i fulltonig styrka, det harmoniska förspellet.

Ein Veilchen auf der Wiese stand,
Gebückt in sich und unbekannt;
Es war ein herzigs Veilchen.

»På ängen stod violen, blyg och enslig. Då kom den unga herdinnan gångande; hon sjöng sina muntra visor. Ack, tänkte violen, vore jag blott för en liten stund den fagreste blomman i naturen, så jag plockades af den kära och finge hvila vid hennes barm, ack, en enda liten stund blott. Men herdinnan skyndade närmare, hon såg ej violen, hon trampade den, krossade den, så den sjönk, dog . . . och dock tänkte blomman i dödsminuten: genom henne, genom henne, vid hennes fötter dör jag, och jag är lycklig!»

Det var nya toner för de lyssnande. Så skönt hade de aldrig hört en idyll målas. Musiken smög sig i kärlekseldig längtan till de enkla orden, som doftade skog och i tre strofer skildrade ett lifsöde. Huru förnams ej i den ljufva musiken herdinnans dansande gång, blommans bäfvande önskan, den nalkande ofärden, förkrosselsen, undergifvenheten, den jublande fröjden in i döden att ha utandats vid hennes, den ungas, solskensgladdas fot!

»Ni — Bellman. är det ni som . . .?»

»Nej, sången är af den gudomliga Mozart!»

Skalden förde med en hänryckt gest handen till hjärtat, och en lång stund blef han så, blickande i tjust vördnad framför sig, böjande sitt hufvud inför den störste mästarsens i toner snille. Ty året förut hade den oförliknelige lämnat lifsbesvären, och Carl Michael Bellman sjöng då om honom:

Flyg från jordens döld och dimma
Till de sälla andars tal
Att i änglars kor förnimma
Nya stämmor till ditt val!

*

Om Bach är djupet och höjden, Händel kraften och bredden, så är Mozart proportionerna. Allt är hos honom i det skönaste jämnått, for-

men såväl som tankarnas pärlande kedja, det oändliga behaget med dess afrundade vekhet såväl som den klart lysande ingifvelsen, hvilken kan samlas till en intens kraft, utan att den på en enda punkt bryter skönhetslagarnas stränghet. Mozart känner ingen kungsväg titl fullkomligheten, men hans gudaingifna snille, hans smak — väl den utsöktaste, enklaste, subtilaste, naturligaste och därför mest raffinerade, som någon tonsättare egt — samt hans flödande rika skicklighet i allt hvad till det musikaliska arbetet hör, visa honom den enda och riktiga vägen till målet. Själva behagets gud har fört den hand, som tecknat de apolloniska punkterna och strecken på notsystemen. Allt hvad Mozart vidrör, har förgylts till guldets glans, såvida det icke varit rent guld från begynnelsen, såsom de monumentala mästerverken af honom, hvilka skola lefva i alla tider.

De skola lefva, så länge det mänskliga släktet våras, blommor och föråldras. Ty Mozart kommer städse som den mildt blickande tröstaren för dem, hvilka redan ha den gyllene ungdomen bakom sig. Världen är ej längre så ung som den var på hans tid; åtminstone är den hundra år äldre nu, och Mozart kan därför ej utgöra föremålet för något ungdomsvärmeri längre. Likasom man vid en mognare ålder allt mer aflägsnar sin smak från det oregelbundna, fantastiska och eruptiva i poesin, och söker upp det lagbundna sköna, får sinnet öppet för folkvisans och med den förvandta konstuttrycks evigt unga och giltiga skönhet, så framstår äfven, vid samma lifstidpunkt, den mozartiska musikens skönhet i en ny och djupare belysning. Det är det samlade, mogna, i någon mån kontemplativa sinnet, som älskar jämnått, den lugna, med stadigt sken lysande skönheten, proportionernas ädelhet och behag, kraftens samling och sanning, detaljernas utsökthet. Och då blir det sanna raffinementet i konstnätningen icke eggelsen af det nya, utan af det harmoniska, icke öfverraskningen af snillet i bländande magnesiumljus, utan glädjen i att konstatera det värmande dagljusets gamla, friska, ständigt lifgivande förmåga. Och det verkligt nya blir då endast det, som är nytt för alla tider, emedan det såsom ett fulländningens uttryck är oefterhärmligt, och den sanna gourmandisen söker ej det pikantaste haut goût, utan det naturligas upplifvande och föryngrande välsmak.

Det högsta behaget är ouppnåeligt, ett fullkomligt individuellt godt, och det bildar ej någon skola. Därför har Mozart, ehuru hans stil beherskade hela hans musikaliska samtid och decennierna närmast efter, ingen egentlig lärjunge, trots otaliga epigoner, alla nu gömda och glömda. Han

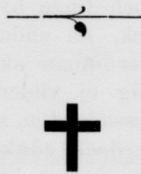
egde ej, såsom Haydn, en Méhul och en ung Beethoven, hvilka sögo sin första näring ur Haydns mästerskaps egenart, och ej håller egde han, såsom Beethoven. efterträdare sådana som Schubert och Wagner, hvilkas ideella afstamning kan påvisas. Mozarts värdigaste ättelägg är väl Spohr. Men hos en enda nyare tondiktare af själfständig betydelse märkes en efterglans af det Mozartiska behaget och den Mozartiska formfulländningen: Mendelssohn. Äfven vid hans vagger stodo genier, som lofvade guld och gröna skogar, prinsessan och det halfva konungariket åt den nyfödda. Men endast det melodiska behagets huldgudinna höll fullt hvad hon hade lofvat. Guld hade pilten förut, och i gröna skogar trufdes sedermera hans trolska ingivelse allra bäst. Men prinsessan och det halfva konungariket eröfrade han icke.

I Sverige fann den ljufva mozartiska sångmöns flöjstämman en efterbildare, som ehuru obetydlig och knappast inrangerbar bland musikens egentliga talmän, likväl egde den melodiska uppfinningen i rikt mått. Det var Carl Michael Bellman, densamme, hvars gestalt vi låtit här framskynta. Långtifrån allt, hvad han sjungit till sin luta, vore endast ett musikaliskt långods; just det vackraste och friskaste påfann han själf, och »Upp Amaryllis», »Fjäriln vingad syns på Haga» och några fler af den svenske Anakreons allra fagraste musikaliska idyller ha lefvande framsprungit ur hans inbillningskraft, lika lefvande som de odödliga bellmanska dikterna gjorde det. Och här, i dessa oafterhärmligt behagfulla kväden, står Bellman i ljuset af Mozarts middagsstjärna och utstrålar samma rodnande ömma glans som den.

Om Bellman såsom tondiktare är i förvandtskap med Wolfgang Amadeus, så är hela dennes musikaliska sinnesart på samma sätt besläktad med den svenske diktarens poetiska, så nämligen, att hos båda skönjes denna ofta citerade sorg i rosenrödt, hvilken Tegnér's skaldeintuition först fastslog. Jämförelsen kan naturligtvis ej sträckas alltför långt mellan Figaros skapare och Movitz' odödliggörare. Men lägg emellertid märke till det sken af sjunkande aftonsol och den ton af en evig afskedshälsning, som spåras i alla Mozarts underbaraste inventioner, de må då röra sig i öfvervägande moll- eller durtonart. Det är såsom om en hel tidsepok, en hel världsåskådning med Mozart skulle kasta sin sista, smärtsamt kärleksfulla återblick på de fröjder och sorger, de ideal och de mål som fyllde ett dalande sekel, såsom förnumme detsamma knappast någon gryning af en ny tid, utan firade stilla, resigneradt och undergifvet tillvarons ragnarök och inträdande i det okändas

skymning. Med skönhetsdraget i Mozarts skapelser förmåles äfven ett oändligt uttryck af förborgadt lidande, likasom skulle själfva genien förmärka spåren af förvittring hos sig. Med detta så utsägligt rörande uttryck har Mozarts musik gått in i odödligheten, och måhända är det just aningen om det ändligas undergång, som tryckt den egentliga odödlighetsstämpeln på dessa aftonskimrande tonskapelser.

Ty huru än tiderna, idealerna och smakriktningarna växla, höjer sig dock Mozarts musikaliska genius i oförminskad skönhet högt till de regioner, där all kritik upphör och endast beundran och tacksamhet fortbestår. Den unga genien med den gyllene lyran i handen, genien, som, en annan Euforion, danats ur skönhetsens och sanningssträfvandets famntag, och nu, en svällande ljuf produkt af båda, svärfvar öfver kullar och bärg, öfver snöhöjda alper och skogskransade fjäll högt uppe i det rena blå, där han mötern etern.

Arthur Sullivan.

Den 22 november afled plötsligen af hjärtförlamning Englands populäraste kompositör i vår tid, sir Arthur Sullivan. Han stod just i begrepp att företaga en resa till Tyskland, som han gärna besökte, och hvarest han i Berlin var gärna sedd vid hofvet, då döden öfverraskade honom. Utrymme saknas oss nu att ägna hans minne en vidlyftigare lefnadsteckning. En

sådan meddelades i denna tidning för åtta år sedan (Sv. M. T. 1892 n:o 9), författad af vår i England bosatta landsmaninna frök. Hildegard Werner. Med tonsättarens porträtt meddelas här följande nekrolog.

Arthur Sullivan föddes i London 13 maj 1842. Fadern, Thomas S., son af en irländsk godsägare, hvilken förslösat sin förmögenhet, var musikdirektör vid the Military College i Sandhurst, hans moder, född Coghlan, af italiensk härkomst, var ett musikaliskt fruntimmer. Yngste sonen Arthur, som tidigt röjde musikalisk begåfning, förmodade musikanterna i faderns kapell att undervisa honom på deras instrument, och modern lärde honom pianospelet. Med god röst var han äfven begåfvad, och så fick han bli korgosse i Chapel royal St James i London, hvars kormästare blef hans lärare. Han gjorde nu så stora framsteg, att ett Anthem, som han skrivit vid 13 års ålder, befanns värdigt att uppföras i slottskapellet. Då Jenny Lind-Goldschmidt 1856 stiftade Mendelssohn-stipendiet vid Royal Academy of music i London, var Arthur Sullivan den förste, bland 24 medtäflare, som erhöll detta, hvarigenom han bekom medel och rättighet att under ett år studera vid detta musikläroverk, där bl. a. Sterndale Bennet var hans lärare. Han begaf sig sedan till Leipzig, vid hvars konservatorium han 1858-61 fullbordade sin musikaliska utbildning. Då han återkom hem debuterade han med orkestermusik till Shaksperes »Stormen», utförd 1862 i kristallpalatset. Delar af denna komposition hade han redan i Leipzig låtit höra. Han har äfven skrivit musik till andra Shaksperesdramer såsom »Macbeth», »Köpmannen i Venedig» och »Henrik VIII». Sullivan började sin verksamhet i London som organist i St. Michaelskyrkan och sedan i Peterskyrkan samt komponerade såsom sådan flere körsånger och psalmer. Efter 1871 började han verka som dirigent vid konserter och musikfester. Han blef 1876 direktör för National training school for music (nu The Royal College of music) och var sedan 1880 medlem af dennas direktion. Till hedersdoktor utnämndes han vid universitetet i Cambridge 1874 och i Oxford 1878, blef 1883 adlad af drottningen och var riddare af en mängd ordnar samt medlem af åtskilliga lärda och musikaliska samfund i hem- och utlandet.

Såsom komponist har Sullivan gjort sig världsberömd genom sin operett »Mikadon», hvars roliga handling, melodiskt och rytmiskt anslående musik och humoristiska, talangfulla orkesterbehandling gör denna operett till en bland de i sitt slag mest framstående. Sullivan har den stora förtjänsten att hans musik i denna stil är fin och elegant, roande utan att blifva vulgär.

Denna operett gafs här i Stockholm första gången i jan. 1890 å Vasateatern. Det sågs att Sullivan genom en tillfällighet kom att blifva operettkomponist. Det föll honom nämligen in att be sin vän Burnand, redaktör af skämttidningen »Punch», koka ihop åt sig en lustig librett. Denna blef Enakts-operetten »Cox och Box», som vid första uppförandet 1866 vann stormande bifall. I sept. 1895 gafs densamma på Folkteatern härstädes; denna och »Mikadon» äro de enda af Sullivans i vårt land, oss veterligen, offentligt uppförda pjäser. Han lär i allt ha skrivit 28 operetter, af hvilka må nämnas »Contrabandisten» (1867), »Thespis» (1872), »Trial by Jury» och »Zoo» (1875), »The Sorcerer» (1877), »Her Majesty's ship Pinafore» (1878), »The Pirates of Penzance» (1880), »Patience» (1881), »Jolanthe» (1882), »Princess Ida» (1884), »Ruddigore» (1887), »The Yeoman of the guard» (1888), »The Gondoliers» (1890). På drottning Victorias anhållan har han äfven skrivit en större romantisk opera, »Ivanhoe», hvars premiär egde rum vid invigningen af The Royal English Opera i London den 31 januari 1891.

Det var genom sina glada operetter som Sullivan upptäckte denguldgrufva, som sedermera gjort ej allenast tonsättaren, utan äfven librettisten Gilbert och operachefen vid Savoy-operan, hr D'Oyle Carte, till millionärer.

Hans senaste arbete för teatern är operetten »Persiens ros», som förra hösten först uppfördes i London på Savoy-teatern och vann ofantlig popularitet.

Sullivan har af instrumentalmusik vidare komponerat en symfoni, увертюrer »In memoriam», »St. Ballo», »Marmion» etc., balettmusik, en stråkkvartett, Concertino för violoncell, duo för violoncell och piano samt något pianomusik. Af vokalverk må nämnas oratorierna »The prodigal son», »The light of the world», »The martyr of Antioch», kantaterna »Kenilworth», »On shore and sea», »The golden legend» (1887) och en mängd solosånger, hvaribland kunna nämnas »Orpheus and his lute», »Let me dream again» (tillagn. Kristina Nilsson), »Sweetheart», »O ma charmante», »The lost chord» etc. Den förstnämnda sången inbringade tonsättaren i honorar 5 pund (1866), den sist nämnda tio år senare — 5,000 pund (90,000 kronor).

Sullivan, som ej var gift, visade stor hjälpsamhet mot anhöriga och särskildt mot behöfvande konstidkare. Ansträngande arbete var han van vid; han arbetade ofta sina 10 timmar om dagen. På senare år, då hans hälsa var mindre god, brukade han med sin librettoförfattare Gilbert gå till sjös på sin eleganta lustjakt och arbetade då med denne, stärkt af den uppfri-skande hafsluften.

Sullivans högtidliga begrafning egde d. 26 nov. rum i St. Paulskyrkan i London.

Musikpressen.

På Abr. Lundqvists (Georg Abr:son Lundqvists) förlag har utkommit

för piano, 2 händer:

Populära sånger för piano III:dje häftet. Pris kr. 2: 50.

Teilman, Chr.: *Brustna strängar*. Salongstycke. 75 öre.

För violin och piano:

Silfversvärd, Märtha: *Romans*. 75 öre.

För en röst med piano:

Silfversvärd, M.: *Novembervisa* (e—g). 75 öre.

På Elkan & Schildknechts förlag har utkommit

för piano 2 händer:

Haydn, Joseph: *Sonater*. Leberts edition, N:o 2 C-dur, N:o 4 D-dur, N:o 7 E-moll, N:o 8 Ciss-moll, à 50 öre.

Mozart, W. A.: *Sonater*. Leberts, edition N:o 1 C-dur, N:o 2 G-dur, N:o 3 C-dur, N:o 4 F-dur, N:o 6 F-dur. Pris à N:o 1 och 4: 50 öre, N:o 3: 90 öre, N:o 2 och 6: 60 öre.

Gurlitt-Album (20 pianostycken) kr. 1: 50.
Ungdomens melodibok. 100 allmänt outvecklade nationalhymner, folkvisor, Bellmansmelodier, romanser, sånger ur operor, lätt arrangerade. 2:a bandet. Kr. 2.

Sedström, Hugo: *Tre Genrestycken*. Mystik, Idyll, Sonett, op. 16. Tillagn. Dr Adolf Lindgren, 1 kr.

Wesslén, Rud.: *Lyriska Småstycken*. 75 öre.

Hedeman-Gade: *Ronneby-Minnen*. Vals 1 kr. — *Ungdomens dansprogram 1900—1901*. 20 dansar, lätt arrang. kr. 1: 50;

för orgelharmonium:

Stämning-Stunder vid orgelharmonium. Vald samling hymner, koraler, sånger m. m. arrang. af Gustaf Hägg. 3:e häftet, kr. 1: 50;

för violin, flöjt eller clarinett:

Nyaste Dansalbum 25 dansar. 1 kr.:

för violin och piano:

Teilman, Chr.: *Suite efter Ad. Tidemands Folkeläsbilleder*. 1 kr.

För en röst med piano:

Mozart, W. A.: *Aria ur »Figaros bröllop»* (»Säg farväl lilla fjärl», c—e) Bassångens album N:o 69. Pr. 1 kr.

Myrberg, A. M.: *Saga vid spisen* (c—d) tillagn. Axel Bejbom. Bassång. alb. N:o 70; Pr. 75 öre.

Folkvisor och romanser. N:o 15 Gjordani: »Alltse'n den dag», (c—e); N:o 16. Collan: *Stjärnan* (c-fiss), à 20 öre.

För 2 röster:

Sång-Duetter. N:o 29 Abt, Fr.: *Morgon-sång*; N:o 30 Baumgartner, W.: *I rosornas dagar*; N:o 31 Lewerth, C. J.: »Dina blå ögon . . .» (för mezzo-sopran och baryton). N:o 29 o. 31 à 75 öre; N:o 30: kr. 1.

Af G. Brückner, Göteborg, har utgifvits:

Julhelsing i toner 1900. Femte årgången. Pr. 75 öre.

Brückner, G.: *Prinsessan Margaretas vaggvisa* (f—d.), ord af —én, H. K. H. Prinsessan Ingeborg, hertiginnan af Vestergötland med djupaste vördnad tillignad. 50 öre.

Af samlingen *Svensk sång* har utkommit N:o 45, innehållande för piano: Blume-Kwiotek: »Zaza-Gavotte»; för en röst med piano: E. Du Puy: *Elise till sin älskare*; L. Norman: *Första snön*. — *Musiken i forna dagar* (forts.); — N:o 46, innehållande för piano: W. A. Müller: *En saga, vals*; för en röst o. piano: *Första snön* (slut); P. M. Stenhammar: *Angelika*; I. D. Valerius: *Till Karin*; Vilh. Svedbom: *Aftonstämning*; B. Crusell: *Den gamle svensken*.

På Carl Johnns förlag har utkommit:

för piano 2 händer:

Gurlitt, C.: *Små melodiska Etuder* op. 187 (Ny förbättr. upplaga) Pr. 1 kr.

Hirschfeld, J.: *Zigenarbarnet*. Fantasi. 75 öre.

Teich, Otto: *Die Alpenfec*. Brillantes Tonstück 75 öre.

Dans-Album 1:a häftet. Kr. 1,25.

Brändt, W.: *Prins Wilhelm*. Marsch 50 öre.

Read, Ezra: *The Chinese-March*. 75 öre.

Sandberg, Greta: *Blomsterdrömmar* vals, 50 öre.

Petras, O.: *Mondnacht auf der Alster*, vals 1 kr.

Gammal polka (fr. 1840-talet). Pr. 50 öre, med beskrifning öfver turerna.

Fredrikson, Ruth: *Margareta-Polka*. 50 öre.

Ivanovici, J.: *Abendträume*. Polka-Mazurka. 75 öre;

för orgel:

Volckmar, N.: *64 Orgelpreudier* i alla dur- och moltonarter samt i kyrkotonarterna. Lätta och vackra förspel till korallerna; för allm. Gudstjänster, skolan och hemmet. 1 kr.

för violin och piano:

Badarzewska, Thekla: *Jungfruns bön*, lätt arr. 50 öre.

för en röst med piano:

Annie Laurie, skotsk ballad (c—e) 75 öre.
Nydahl, L. A.: *Min lilla visa* (c—f) 75 öre.
Hirschfeld, J.: *Zigenarbarnet* (c—f) 50 öre.

Af »Populära sånger för piano» hafva de flesta öfverlagd text (en vers). Häftet innehåller 15 sånger af Hallström (Jag är ung. En liten visa), Ika (Två rosenblad), Bengzon (Morgonsång), Peterson-Berger (Irmelin Rose), Abt (Den älskades namn) etc. — Teilmans »Brustna strängar» är ett lätt salongsstycke i hans kända enkla, melodiska stil. Den debuterande tonsättarinnan M. Silfversvärd, synes oss ha lyckats bäst med sin anslående violin-romans; sången med alltigenom arpeggieradt ackompanjement är nog uttrycksfull men har mot slutet några tvära harmonibrytningar, som låta något sökta.

Elkan & Schildknecht har utsändt sonater af Haydn och Mozart i en lika vacker som billig »Instruktiv upplaga af klassiska kompositioner för piano med fingersättning och förklarande anmärkningar, delvis efter prof. S. Lebert» af Gustaf Brink, lärare vid k. musikkonservatoriet. Fingersättningen är noggrann och i allmänhet praktisk

(i början af Mozarts F-dur-Sonat synes oss dock undersättning af tummen obehöflig). — Piano-albumet af den bekante musikpedagogen Corn. Gurlitt, afsedt för nybörjare, innehåller små vackra stycken, benämnda Marsch, Morgonbön, Solklar morgon, Danslektion etc. — Andra bandet af »Ungdomens Melodibok» (82 sid.) har särdeles godt innehåll, börjande med »Ur svenska hjärtans djup» (numera kallad »kungssång» lika ofta som »folk-sång»); flere andra länders nationalsånger och folkvisor följa därefter, åtskilliga andra omtyckta sånger, utdrag ur operor och operetter m. m., allt bekant, omtyckt musik, och till sist några koraler. — Sedströms »Genre-stycken» äro väl skrifna, och bjuda på god, lätt utförbar musik. — Wesslens »Småstycken», (Menuett, Folkvisa, Albumblad, Mazurka, Hymn till fosterlandet) hafva samma egenskaper. — Valsen »Ronneby-Minnen» har till motiv den omtyckta sången »Rida, rida ranka» och å vignetten en bild af den bekanta brunnsorten. »Ungdomens Dansprogram (35 sid.), med godt urval i verkligt lätt sättning, börjar med den populära valsen »Ueber den Wellen» och har bl. a. musik med motiv ur »Geishan» samt Sullivans nya operett »Persiens ros». — »Stämningstunder vid orgelharmonium» upptager jämte två stycken af organisten dir. Hägg, som arrangerat häftets innehåll, samt folkvisor, stycken af Bach, Beethoven, Gluck, Händel, Mendelssohn, Hesse, Schumann, Söderman, Dannström och Wilm.

Med godt urval framträder också »Nyaste Dansalbum» för violin, flöjt eller klarinett. — Teilmans »Suite», i folkton, innehåller Brudepyntning på Staburet (med titelvignett efter Tidemands tafla) och Brudfölje gjennem skoven. Sättningen är lätt. Hrr bas-sångare hafva fått tacksamma stycken i den allbekanta arian ur »Figaros bröllop» samt i Myrbergs anslående »Saga vid spisel» till ord af Topelius. Sångerna af Giordani och Collan för 20 öre rekommendera sig själfva till innehåll som pris. — I populär stil och lätta att utföra äro de tre sångduetterna.

Brückners »Julhälsning» bjuder på mycket i 75-öre-häftet: pianostycken af Em. Sjögren, Sara Wennerberg, W. Th. Söderberg, G. Brückner, C. Teilman och finnarne Törnudd, Melartin, Forsman; sånger af Hélène Munktel, Ag. Backer-Gröndahl, v. Scheele, G. Brückner Söderberg samt finnarne Achté och Mielck, af hvilka sånger de båda tonsättarinnornas äro de förnämsta. Öfver L. N. Achté och Ernst Mielck lämnas nekrologer med porträtt. Ett blad med porträtt af häftets tonsättare jämte en dikt af Signe Lagerlöf inleder häftet. Vaggvisan af Brückner är en liten nätt sång.

Gurlitts små etyder äro mycket

lämpliga för den första pianounder-visningen. De öfriga pianostyckena likasom äfven sångerna höra till den enkla, populära musiken, det »brillanta» tonstycket inberäknadt. Dansalbumet innehåller ett par Valser och Polkor, Schottish, Hambo och Pas de quatre. Prins Wilhelm-marschen bär prinsens fotografi på titelvignetten. Den gamla polkan har intresse såsom minne från polkans första framträdande.

Litteratur.

På Hasse Tullbergs förlag har utkommit:

Upsalasångarnes Parisfärd 1900. Minnen, upptecknade af Knut Nyblom. Pr. 2 kronor.

Denna eleganta bok, 182 sidor, innehåller en liflig studentfrisk skildring af Upsalakörens konserter i Paris samt under vägen dit och därifrån. Författaren — med namnet Manasse — tillägnar boken Carl Fredr. Lundqvist, den »silfverhåriga barden, med hjärta af guld och fullödigt silfver i strupen». Större, fina porträtt af honom och Ivar Hedenblad, körens dirigent, pryda början af boken, som äfven har porträtt af Sigurd Bolin, skattmästaren, och Max Strandberg samt flere andra illustrationer från Paris-konserterna m. m. Förteckning öfver deltagarna föregår reseskildringen.

Från scenen och konsert-salen.

Kgl. teatern. Dec. 2 Wagner: *Mästersångarne i Nürnberg.* — 3 Bizet: *Carmen.* — 5, 7, 10 Meyerbeer: *Hugenotterna* stor opera i 5 akt. af Scribe. (Drottning Margaretha, Valentine, en hofdam: fru Östberg, frkn Nordin, Hallgren); Urbain: fru Hellström, frk. Fernqvist; Raoul, Never, St. Bris: hrr Ödmann, Forsell, Söderman; Marcel: hrr Elmblad, Sellergren; Tavanne, Cossé, De Retz, Thoré, Meru: hrr Malm, Ericson, Mandahl, Lejdström, Wallgren). — 8 Hallén: *Valdemarsskatten.* — 9 Weber: *Friskytten.* — 12 Mozart: *Figaros bröllop.* 14. Flotow: *Martha.* — 15 3 e *Symfonikonserten.* Beethoven: 1. Uvértyr till »Athens ruiner»; 2. »Ah perfido!» konsertaria (fru Östberg); 3. 9:de Symfonien (D-m.), Sängsolister: fru Östberg, frk Edström, hrr M. Strandberg, Forsell. Biträdande i kören: medlemmar af musiksällskap härstädes.

Vasa-teatern. Dec. 1—15 Planquette: *Corneilles klockor* (Germaine: frk Grünberg, Serpolette: frk Berentz, Gaspard: hr Bergström, Grenicheux: hr Lund, markisen: hrr Svensson, Alex. Björklund, deb., fogden: hr Ringvall). — 2, 9 *Geishan* (Matiné).

Svenska teatern. Dec. 2, 9. *Vermäländingarne* (Matiné).

Musikal. akademien. Dec. 4 Filharmoniska sällskapets 1:a abonnementskonsert. 1. J. Haydn: *Messa* N:o 1 B-dur, för soli, kör o. ork.; 2 W. A. Mozart: *Ur »Thamos, konung i Egypten»*, histor. drama af Gebler, soli, körer och mellanaktsmusik. Solister: fru A. Hellström, frök. A. Pielh; hrr H. Malm, A.

Wallgren, två musikålskare. Orkester: k. hofkapellet; dirigent: hr Erik Åkerberg. — 7. konsert af frök. Tora Hwass. Biträdande: fru D. Möller, frk Alf. Larson.

K. F. U. M.-salen. Dec. 6. Aulinskakvartettens 2:a kammarmusiksoaré. 1 Dvorak: Stråkkvartett, F-dur op. 96; 2. J. S. Bach: *Sonata C-moll* (ur *Musikalisches Opfer*) för piano, flöjt (hr Östman) och violin; 3 Chr. Sinding: *Pianokvartett*, G-moll.

Vetenskapsakademien. Dec. 11 *kammarmusiksoaré för blåsinstrument* af medlemmar af k. hofkapellet. Biträdande: konsertm. L. Zetterqvist, pianisten J. G. Jacobsson. — 13 *Romansafton* af frk Valb. Svärdström.

Grand hôtel. Dec. 12 Musiksoaré af fru Hilda Bergeron. Biträdande: hrr Vilh. Stenhammar, L. Zetterqvist.

K. teaterns sista repris-nyhet »Hugenotterna» har gifvits med delvis ny rolbesättning. Då operan sist upptogs i mars 1896 innehades hufvudpartierna: drottningen, Valentine, Raoul och Nevers af resp. frök. Petrini, fru Östberg, cav. Morello och hr Johanson. Frök. Nordin, som genom fru Lindbergs sjukdom hastigt fick upp-bära Valentines rol, gjorde detta med öfverraskande framgång. Fru Östberg var, som vanligt, briljant i drottningens koloraturparti, hr Ödmann lika utmärkt Raoul, som förr. Den gamle trohjärtade fanatikern Marcel har haft goda representanter i hrr Sellergren och Elmblad, hvares ypperliga Marcel-figur man ihågkommer från hans gästspel 1894. Operan, i mycket föråldrad, innehåller dock ännu storslagen och vacker musik, som kan förtjäna att höras. — Om Beethoven-konserten d. 15 och nionde symfonien, som gifves då tidningen är färdig att utgifvas, kunna vi naturligtvis nu ej yttra oss.

Vasateatern har till omväxling fått upp en till text som musik värdefull operett i »Corneilles klockor», särdeles väl gifven där med goda sångkrafter i hufvudrolerna, som återgifvas af frökn. Berentz och Grünberg, hrr Lund, Svensson och Bergström, hvilken förtjänar första priset för sin framställning af Gaspard.

Filharmoniska sällskapets talrikt besökta konsert fick, oaktadt endast 12 repetitioner, ett särdeles godt utförande under sin nye ledares, hr Åkerbergs, anförande och genom utmärkta solister. Haydns *Messa*, första nummeret, i ädel, from stämning, innehåller många vackra körer och solon, hvilka, om än i hans kända enkla stil, göra god musikalisk verkan. I andra nummeret, Mozarts »Thamos»-musik (komp. 1779 eller 1780), föregångare till »Idomeneo», är särdeles i köerna präktig; utrymme saknas till närmare påpekande af de förnämsta numren i konsertens båda verk af de klassiska mästare.

Aulinska kvartetten började sin 2:a soaré med en intressant stråkkvartett af Dvorak, bygd på negermelodier, från den tid han vistades i Newyork som konservatoriedirektör. Soaré

slöts med Sindings storslagna piano-kvartett, af Aulinarne spelad här i slutet af 1890, då vi omnämnde dess egenskaper såsom både klangskön och djärft effektiv. Mellan dessa nummer gafs en Sonat af J. S. Bach för flöjt, violin och piano, hvori flöjten med sina många drillar och fioriturer har hufvudrolen, en gård åt den flöjt-blåsande konungen Fredrik den store. Kvartetten skördade varmt bifall af den något glesa publiken. Den nya lokalen var i akustiskt hänseende mindre god än den gamla, åtminstone delvis. — Fröken Tora Hwass, som konserterar för talrik och tacksam publik, visade ökade framsteg i sin redan stora pianistiska talang, hvori fint anslag är paradt med kraft och god uppfattning. Hon spelade Fantasi med fuga och Toccata af Bach, Beethovens sonat op. 81 a., saker af Chopin, Sinding och Grieg samt Liszt. Fru Möller väckte stort bifall med sånger af Bizet, Pet. Heise, Steenberg och Agathe Backer-Gröndahl. En utmärkt flygel af Malmsjö disponerades för aftonen.

En intressant kamarmusikoaré för blåsinstrument gafs d. 11 dec. af medlemmar af hofkapellet, då berömvärdt utfördes Rondino samt piano-kvintett (op. 16) af Beethoven, okttet af Mozart, alla med oboer, klarinetter, fagotter och valdthorn. Beethovens sista violinsonat op. 96 utfördes därejämte mästertligt af herr Zetterqvist och Jacobsson. Utförandet väckte stort bifall. Fru Bergeron visade sig på sin soaré i besittning af en rätt stor och vacker mezzosopran i sånger af Händel, Saint-Saëns, Schumann, Schubert, Kjerulf, Sjögren och Massenet Ave Maria (med obl. violin). Herr Zetterqvist och Stenhammar (som ackompanjerade) spelade fulländadt Beethovens Sonat op. 30 n:o 2, hr Stenhammar solonummer af Schubert och Scarlatti. Åhörarna voro talrika och bifallet lifligt.

Musiknotiser

från hufvudstaden och landsorten.

Kungl. Teatern. Under inöfning äro för närvarande Beethovens »Fidelio» samt Humperdincks »Hans och Greta», vidare »Josef», »Barberaren», »Valkyrian» och »Rhenguldet». En fransk enaktsopera i allvarlig stil, »Tifania», af Neuville har ock börjat inöfvas.

Beethovens födelsedag, som inträffade för 130 år sedan, firas i år med uppförande af hans storslagna 9:de symfoni.

Musikaliska akademien hade d. 29 nov. sammanträde, då till ledamöter invaldes komponisten Vilh. Stenhammar, musikdirektören Claes Wilhelm Rendahl, direktören Erik Åkerberg, öfver-

ste Christian Lovén, dr Anton Kull, norske komponisten Christian Sinding, m:me Adelina Patti-Cederström, kapellmästaren i Paris Paul Taffanel, violinisten Henri Marteau, professorn vid musikkonservatoriet i Leipzig Saloman Jadassohn. Till associéer invaldes harpisten Carl Lundin (Paris), lektor Josef Lind (Västerås) och violinisten Emil Levin (Göteborg).

Offentlig uppvisning vid Musikkonservatorium ägde rum d. 13—15 december.

Militärkonserter af förenade kårer härstädes, omkr. 160 man, ha under dir. O. Blomquists ledning hållits d. 2 dec. i Östermalms och d. 9:e i Katarina kyrkor.

Sällskapet för svenska kvartettsångens befrämjande har vid täflingstidens utgång d. 1 dec. fått emottaga 46 kompositioner för årets pristäflan. Prisen utgöres af professorerna Ivar Hallström och C. R. Nyblom samt med d:r A. Kull. Resultatet af täflingen bekantgöres först vid sällskapets sammanträde nästa mars månad.

Professor Ivar Hallström har en tid varit svårt sjuk. Enligt senaste underrättelse skall, glädjande nog, en förbättring i hälsotillståndet ha inträffat.

En »nationalkör» har bildats i ändamål att offentligt utföra de nationalsånger, hvilka vid den bekanta pristäflan förklarats mest förtjänta att uppmärksammas.

Uppvisning med elever i Richard Anderssons musikskola hölls d. 10 dec. i Vetenskapsakademien. Eleverna, 26 till antalet, tillhörde största delen en yngre åldersklass. Utförandet intygade, som vanligt, att god undervisning vid institutet meddelas.

Göteborg. Under sista veckorna har Lindenska operasällskapet å Stora teatern uppfört »Den vilseförda», »Riddar Blåskägg», »Lilla helgonet» och »Läderlappen» samt »Geishan» med miss Helma Nelson som Molly och fröken Keyser som O Mimosa San. Folkteatern har gifvit »Den svaga sidan», och d. 9 dec. började där sällskapet från Olympiateatern i Stockholm uppföra »Trollkarlen vid Nilen». Den 10 dec. gaf Filharmoniska sällskapet sin 1:a årskoncert. Programmet upptog delar af J. S. Bachs Juloratorium samt Gounods sorgkantat »Gallia». Solister voro frök. Ellen Bech, fru Dav. Afzelius, hrr W. Klein och Erik Borgstedt från Stockholm. Dirigent var k. kapellm. Fr. Rung från Köpenhamn. Den 11 dec. gaf fru Anna Peters-Norrie en »Vis- och romansafton».

Från våra grannland.

Kristiania. Nov. 28—dec. 10. Nationalteatern har på senare tid haft dramatiskt program, men sönd. d. 9 haft sin 4:de symfonikoncert med icke annonseradt program. — Centralteatern har denna tid uppfört »Resan till Kina» samt »Fjeldeventyret», af gamle Vald. Thrane (1790—1828), text af Bjerregaard, det första norska musikaliskt-dramatiska arbete. Å Circus-Variété har Bötel fortfarande sjungit sista gången d. 7 dec. å en folkkoncert.

Musikforeningens 3:e konsert under Ivar Holters ledning gafs 1 dec. med följande program: 1. Astorga: Stabat mater (1:a gång); 2. Händel: konsert för stråkorkester med 2 obl. violiner och violoncell (1:a gång); 3. Raff: Suite för violin (hr Ingebret Haalund) och ork.; 4. Beethoven: Leonora-ouvertyr n:o 3. Biträdande för öfrigt voro frök. Marie Paulsen och Anna Scharfenberg, hrr C. Hagman, H. Rode samt Holters kör och teaterorkestern.

Helsingfors. Nov. 25—Dec. 8. Svenska teatern har fortfarande uppfört »Bröllopet på Ulfåsa», Finska teatern »Egmont» samt därejämte finsk föreställning med »Cavalleria rusticana» och »Trollflöjten», i hvilka fru Leander-Flodin och sgr Gandolfi medverkat jämte filharm. orkestern under dir. Kajanus' ledning. Folkteatern har gifvit »Elfjungfrun» och »Nerkingarne». — Filharmoniska sällskapets 2 symfonikoncert ägde rum d. 29 nov. med biträde af violinmästaren Leopold Auer från Petersburg. Programmet upptog: 1 J. Svendsen: Symfoni D-dur; 2 Mendelssohn: violinkonsert; 3 Liszt: »Hunnenschlacht», symfonisk dikt. Sin 2:a Folkkoncert gaf sällskapet d. 25 nov. D. 27 nov. gaf fru Leander-Flodin »Finsk Romansafton» och ett par dagar senare Akademiska Sångföreningen en konsert, som sedan förnyades i Brandkärshuset.

Köpenhamn. Nov. 29—Dec. 10. Kgl. teatern har denna tid uppfört »Elverhöj», »Den flygande Holländaren», »Liden Kirsten» och baletten »Et Folksagn» af pjäser med musik.

Från andra land.

Paris. På Opéra Comique är Messagers »La Basoche» ånyo upptagen med stor framgång. — Å Stora operan har Wagners »Tannhäuser» d. 26 nov. upplevat 100:de föreställningen.

Bucharest. På den rumäniska nationalteatern äro bl. a. Ivar Hallströms opera »Neaga» under inöfning att snart uppföras.

Svensk Musiktidning

Nordiskt Musikblad. — 21:de årgången. — För hvarje musikaliskt hem,

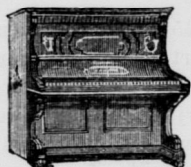
utgifves 1901 efter samma plan som förut, innehållande populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier och musikbilaga. Tidningen utkommer såsom förut två gånger i månaden (utom juli—aug., »den döda säsongen») till ett pris af 5 kronor pr år, lösnnummer 25 öre. Prenumeration sker här å Expeditionen, Kungstensgatan 56, 3 tr., i bok- och musikhandeln, å posten och tidningskontor. I landsorten prenumereras bäst å posten.

Obs.! Nyttan af en musiktidning för musikkildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den föröcaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, der musiklifvet är högst och rikast utveckladt. Svensk Musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklifvet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Norges, Finlands och Danmarks hufvudstäder, utförliga biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m. Musikbilagan innehåller verkligt värdefull musik.

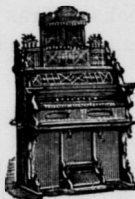
Skandinaviska Pianofabriken,

32 Mäster-Samuelsgatan 32,

rekommenderar

sin tillverkning af utmärkta, af framstående musici vitsordade **Pianos** och **Orglar** till billiga priser. Full garanti. Goda betalningsvilkor. Begagnade instrument tagas i utbyte. *Begär priskurant.*

Pianomagasin.

Svenska Pianinos: Största lager från I. G. Malmsjö, Kongl. Hofleverantör, S. Andersson, Bergqvist & Nilsson, I. P. Löfberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.
Utländska Pianinos: från G. Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel & Lechleiter.

Flyglar: fr. I. G. Malmsjö, Steinweg Nachf. m. fl. — **Orglar:** från Mason & Hamlins världsberömda firma.

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Gust. Petterson & C:o,
43 Regeringsgatan 43, Stockholm.

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen.

Mottagning kl. 9—10 f. m. och 4—5 e. m.

Kungstensgatan 56, 3 tr.

Tel. Vasa 619. Frans J. Huss.

Frankel & Cos PIANOFABRIK.

Drottninggatan 38.

Förstklassiga, prisbelönta Pianon och Flyglar. Äldre tagas i utbyte.

I Musik- och Bokhandeln:

Populär Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.

Ny, lättfattlig undervisningsmetod för barn, öfversatt och bearbetad efter

Prof. H. von Bocklet.

Häft. 3 kr., i pappband 3: 50, clothband 4 kr.

»Enkel, praktisk och fullt systematisk, gående i lagom hastighet och utan hopp från det lättare till det svårare. Torde vara den bästa pianoskola vi hittills haft i Sverige. En ytterligare förtjänst hos det verkligen vackra arbetet är att bearbetaren förmått göra det så alltigenom svenskt som det verkligen är.»

(Gotlands Allehanda.)

Elkan & Schildknechts Musikhandel
28 Drottninggatan 28.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris (endast kontant) å expeditionen.

Svensk Musiktidnings musikbilaga

1900

till helårsprenumeranter utgöres af

MUSIKALBUM

XIII

10 sidor, innehållande

för piano 2 händer:

Knut Bäck: Fantastistyeke.

Gustaf Hägg: Humoresk.

Vilh. Stenhammar: Polska.

för en röst (baryton) med piano:

Karl Valentin: I skördetid (e—e).

Pris 75 öre.

Presentkort

å

* SVENSK MUSIKTIDNING *

å 5 kronor

finnes att tillgå å tidningens expedition

Kungstensgatan 56

samt i bok- och musikhandeln.

OBS! Vacker och lämplig julklapp!

J. G. MALMSJÖ

GÖTEBORG

Etablerad 1843.

Kongl. Hofleverantör.

Tjuguen

första

pris, in- och utrikes.

*

Beqväma

afbetalningsvilkor.

Flyglar och Pianinos

Talrika vitsord

från framstående musici

och konstnärer, bl. a. från

Alfred Reisenauer, Professor

Frans Neruda, Alfred Grünfeld,

Moritz Rosenthal, Prof. Franz

Mannstädt, Dir. Aug. Körling,

Mad. Teresa Carreno, Fru Margareta Stern, Fru

Hilma Svethom, Fröken Tora Hwass samt

Kungl. Musikaliska Akademien och Göteborgs

mera framstående musici och musiklärarinnor.

Innehåll: Ludwig van Beethoven (f. 16 dec. 1770). En ny minnesvärd (afbildning med hans porträtt). Den nionde symfonien. — Prenumerationsanmälan. — Mozart, af Karl Flodin (ur »Fincka musiker och andra uppsatser»). — Arthur Sullivan † (med porträtt). — Musikpressen. — Litteratur. — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, från våra grannland och andra land. — Annonser. — Årgångens innehållsförteckning.